

deși în plin proces de transformare a concepției tactice

Interesant de urmărit, chiar și grosso-modo, drumul parcurs de DINAMO BUCUREȘTI în turul actualului campionat: 7 puncte, din 8 posibile, cumulate după primele patru jocuri, numai 2 puncte după următoarele 4 și, în sfârșit, din nou 7 puncte la capătul ultimelor cinci etape ale stagiunii de toamnă.

În total 16 puncte, cu care „elevii” lui Traian Ionescu și Angelo Niculescu ocupă locul doi, după Universitatea Craiova, dar... înaintea Petrolului, campioana ultimei ediții, a Rapidului și a Stelei, formații spre care sînt mereu aținute privirile coechipierilor lui Nunweiler III.

Slăbiciunile manifestate în perioada de „mijloc”, mai precis între etapele V-X, se explică, firește, și prin indisponibilitățile ivite în formație ca urmare a accidentelor suferite de Ghergheli, Nunweiler III, Nunweiler VI și Popa, ca să nu-i cităm decît pe titularii cu roluri mai importante în mecanismul echipei.

Preocupări la capitolul concepție tactică

La curent cu evoluția fotbalului mondial, prin studii și dese contacte internaționale, și beneficiind — în general — de o serie de elemente cu reale posibilități, antrenorii clubului din șoseaua Ștefan cel Mare (prezenți de altfel și la ultima ediție a C.M.) au manifestat preocupări continue în direcția inovațiilor tactice. Întorcîndu-ne în urmă cu cîteva ediții de campionat, ne reamintim și acum de manevrele bine puse la punct ale tripletei Ene II (Varga) — Eftimie — Tîrcovcu, precum și de aportul, alternativ, adus apărării de către mijlocașii V. Alexandru și Nunweiler IV; apoi, după un timp oarecare, cînd schemele se învechiseră, dinamoviștii au căutat să surprindă printr-un joc mai variat și mai complet în atac, unde acționau cu o aripă dreaptă de „meserie” (Pircălab) și cu cealaltă, așa-zis falsă (cînd Eftimie, cînd Tîrcovcu). A urmat cunoscuta perioadă de îmbinare armonioasă a armei atacului cu aceea a contraatacului, fapt care a permis acestei echipe să ridice la 4 numărul titlurilor de campioană, cucerite fără întrerupere. Pînă cînd a venit ediția 1965-66: unele roți ale angrenajului dinamovist au prins puțină rugină, influențînd negativ randamentul ansamblului, în timp ce pe primul plan al întrecerii apăreau Rapid și Petrolul. Se impunea o nouă schimbare în orientarea echipei, întrucît și în „zidul” masiv al compartimentului defensiv apăraseră fisuri destul de vizibile. În linii mari, modelul de restructurare a concepției tactice a fost Internaționale Milano, cu care dinamoviștii bucureșteni susținuseră cea de a patra confruntare directă. Așadar „beton”, cu o dinamică oarecum diferită de schema lui „Inter”, deoarece antrenorii nu s-au gîndit să imite, CI SĂ ADAPTEZE LA POSIBILITĂȚI. În „betonul fluid” ales de Dinamo, Nunweiler III a apărut în rolul de „libero” temporar, pentru ca o dată balonul recuperat el să avanseze între fundași în scopul de a-l elibera pe Ghergheli de sarcina temporară defensivă. Datorită marii capacități de efort de care dispune, inimosul mijlocaș cu nr. 5 pe tricou și-a îndeplinit cu succes misiunea, pendulînd între cele două careuri pe axul drept al terenului și apărînd deseori și la finalizare. Neobosit din „16 în 16” s-a dovedit și celălalt mijlocaș, Octavian Popescu, care prin tehnica sa bine pusă la punct și prin clarviziunea dovedită a fost una din roțile însemnate ale acestui sistem atît de pretențios. Interca-lîndu-se adesea în atac, el a contribuit la realizarea multor acțiuni de efect, reușînd deschiderea scorului în meciul

cu marca defectuos (vezi meciurile cu Petrolul, Steagul roșu și Politehnica Timișoara) la evoluții în care a prestat un fotbal ceva mai elastic, mai lucid și mai creator.

Frățilă, principalul realizator al echipei.

Foto: Aurel Neagu

„Echipa noastră se află în plină transformare”

În pofida finisului ceva mai puternic, antrenorii Traian Ionescu și Angelo Niculescu sînt rezervați în ceea ce privește concluziile la capitolul tactică. „Din punct de vedere al concepției de joc — spuneau ei — echipa noastră se află încă în plină transformare. Puteam fi ceva mai departe dacă pe parcursul întrecerii, în procesul muncii de pregătire nu interveneau o serie de dificultăți subiective și obiective: ne referim la reacția negativă a unor fotbaliști față de problemele noi ale jocului (Pircălab, Haidu, Nunweiler IV, Popa), la indisponibilitățile survenite în lot ca urmare a unor accidente suferite de o serie de jucă-

Perspectivile pentru '67...

...sînt în strînsă legătură cu „micile realizări” — așa cum modest le consideră înșiși antrenorii — ale sezonului precedent. „Ne-am angajat să pășim pe un drum dificil. Sistemul nostru de joc este deosebit de pretențios — sîntem conștienți de acest lucru — și pentru a-l pune la punct avem nevoie de timp. Iată de ce, în munca de perspectivă... imediat am trecut în planul nostru realizarea următoarelor obiective mai însemnate: adaptarea jucătorilor la efortul cerut de sistemul nostru de joc; asigurarea unui bagaj corespunzător de cunoștințe tehnico-tactice, în pas cu fotbalul modern, desfășurat în viteză; pregătirea a încă unui jucător „libero” — post cheie în concepția

în prima parte a campionatului, Nunweiler III a stat pe tușă timp de patru etape și faptul a fost resimțit de întreaga echipă, astfel că această măsură vine cu o oarecare întîrziere, dar... vorba proverbului: mai bine mai tîrziu decît niciodată!); crearea unui climat sănătos în cadrul echipei, nu prin constrîngere, ci prin forța exemplului personal.” În această direcție, viitorii profesori de educație fizică, Ene II (deja absolvent), Dăcu, Popa, Nunweiler III, Nunweiler IV, Pircălab, Frățilă și Stoenescu, sînt chemați să-și aducă o contribuție importantă, să pună în valoare cunoștințele lor în materie de pedagogie și psihologie în joc, precum și să ajute acțiunea de creștere a viitoarelor cadre tinere necesare atît echipei Dinamo, cit și reprezentativei naționale de juniori (Dinu, Dumitrache, Marica, Nicolae Ionescu, Ciupitu și Roxin).

G. NICOLAESCU

Turneul echipei de fotbal (tineret) a României în Congo (Kinshasa)

Fotbaliștii din echipa de tineret a României au susținut miercuri al doilea joc din turneul pe care-l întreprind în Congo (Kinshasa). Jucînd în capitala țării, fotbaliștii români au învins cu 3-0 (1-0) echipa F. C. Dragon, campioana statului Congo.

Viitorul meci al sportivilor români va avea loc duminică, la Lumumbashi, cu o selecționată katangheză.

PRONO 2x2x2
SPORT

AZI LA LOTO-PRONOSPORT: închiderea vînzării la Pronosport și începerea vînzării la tragerea Revelionului Loto

● Joi 29 decembrie, un grup de cîștigători la Loto-Pronosport va pleca în excursie în R. S. Cehoslovacă și R. P. Ungară. Cîștigătorii vor petrece Revelionul la Praga și apoi vor vizita satul erou Lidice și stațiunea Karlovy-Vary.

La Budapesta, programul prevede vizitarea Galeriilor de Artă și a unor monumente.

Vineri 30 decembrie, un alt grup de cîștigători va pleca la Brașov, pentru a petrece Revelionul la restaurantul Carpați. Acest grup va mai vizita Poiana Brașov, Rîșnov, Bran și Sighișoara.

● Azi este ultima zi pentru depunerea buletinelor la penultimul concurs Pronosport al anului. Deoarece federația italiană de fotbal a decis disputarea întîlnirilor etapei din 25 decembrie cu o zi mai devreme, sîmbătă 24 decembrie, concursul Pronosport Nr. 52 se închide cu 24 ore mai devreme față de ora de închidere a concursurilor anterioare.

PROGRAMUL CONCURSULUI:

- I. Juventus — Milan
- II. Atalanta — Bologna
- III. Brescia — Lecco
- IV. Inter — Cagliari
- V. Lanerossi — Venezia
- VI. Mantova — Lazio
- VII. Napoli — Foggia
- VIII. Roma — Torino
- IX. Spal — Fiorentina
- X. Novara — Messina
- XI. Padova — Genoa
- XII. Pisa — Catania
- XIII. Sampdoria — Catanzaro

Rețineți! În mod excepțional, azi este ultima zi pentru depunerea buletinelor la Pronosport.

● Azi începe vînzarea la tradiționala tragere a Revelionului la Loto, la care se atribuie 4 premii a 100 000 lei (4 Fiat 1800 + 12 800 lei) și 16 autoturisme.

În total, 20 de autoturisme. Se mai atribuie premii în bani de cîte 30 000 lei, 10 000 lei ș.a.

Procurati-vă din timp bilete pentru cea mai mare tragere Loto, tragerea Revelionului.

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.

VOLEI

De la echipele studentești se așteaptă mai mult

(Urmare din pag. 1)

bază materială și organizatorică), vine nu numai să lichezeze aceste păsări premature ale scenei marelui sport, dar și să realizeze creșterea unor noi elemente de valoare.

Trebuie să precizăm de la început că antrenorii vor merge pe un drum ascendent cu echipele studentești numai dacă vor îmbina judicios cele două probleme de bază ale performanței: selecția și procesul instructiv-educativ. Este adevărat, problema selecției nu a putut fi rezolvată integral în scurtul timp care a trecut de la crearea acestor echipe, dintre care 5 masculine și 9 feminine nu au mai activat la nivel de performanță. Cu atît mai mult este necesar ca problemei respective să i se dea o atenție sporită, să se aducă ameliorări substanțiale loturilor unor echipe, cu cit activitatea multora se bizuie încă pe numeroși sportivi a căror înălțime nu depășește 165 cm la fete (51 de jucătoare sînt în această situație) și 175 cm la băieți (23 de jucători). Este elocvent să arătăm că cea mai ridicată medie a înălțimii (183,7 cm la băieți și 168 cm la fete) o au echipele clubului Universitatea Timișoara, iar cea mai scăzută (177,6 cm la băieți și 161,7 cm la fete) echipele Pedagogic Tg. Mureș și Științe economice București. Se mai poate cere blocaj „agresiv” cînd e vorba de asemenea talii?

În privința celui de al doilea aspect, procesul instructiv-educativ, socotim că situația s-a îmbunătățit simțitor prin aceea că majoritatea proaspeților studenți provin de la echipele de juniori și junioare ale Școlilor sportive, a căror activitate în domeniul voleiului este bine cunoscută. Obișnuiți de ani de zile cu un ciclu săptămînal de 3-4 antrenamente și cu depunerea unei cantități apreciable de efort pentru obținerea obiectivelor planificate, toți acești sportivi vor putea fi cu ușurință angrenați într-un proces de pregătire exigent, corespunzător cerințelor actuale.

În jocurile desfășurate pînă acum am remarcat evoluția unor voleibaliști și voleibaliste de perspectivă, dintre care cităm pe Iuliu Bărbat (Politehnica Cluj), Ioan Ersigan (Universitatea Timișoara), Ștefan Munteanu (Construcții București), Valeria Stănescu (Pedagogic Pitești), Mariana Nedelcu (Medicina Cluj), Rodica Ghiș și Maria Fera (Universitatea Timișoara) pe lângă multe alte jucătoare și mulți alți jucători valoroși, de acum cunoscuți, ca de pildă Lucian Dumitrescu (I.C.F. București), Codru Mateescu și Lucian Bîndean (Politehnica Cluj), Ion Postolache (Universitatea Timișoara), Doina Coste, Ruxandra Drăgolic, Felicia Vulcu (Universitatea Timișoara), Carmen Barbulescu, Alexandra Grigore (Medicina București), Marcela Pripis (Politehnica Brașov), Aurora Mar-

carian și Elisabeta Molnar (Medicina Tg. Mureș), Ana Tatimir (Universitatea Iași).

O ultimă observație: după cum ne indică însăși denumirea, seriile respective ale campionatului pentru echipe de categoria B au fost create pentru ca studenții să poată practica sportul de performanță în cadrul cluburilor studentești. Antrenorii echipelor trebuie să dovedească o preocupare susținută și permanentă pentru atingerea telului propus. Deci în cluburile sportive de pe lângă institutele de învățămînt superior să activeze numai studenții respectivelor institute. Așadar, vor trebui descoperite elemente din institutul care poartă denumirea echipei, organizînd continuu acțiuni de selecție pe baza cerințelor voleiului modern, iar procesul de pregătire va trebui să fie judicios planificat și, mai ales, realizat. Pentru descoperirea acestor noi elemente, foarte indicate vor fi competițiile cu caracter de selecție, în special pentru studenții primului an, organizarea unor campionate pe ani și pe grupe (cu angrenarea cit mai multor echipe) o mai bună organizare și extindere a „Cupei anilor I”, devenită tradițională.

Astfel, aplicîndu-se criterii științifice de selecție și cele mai indicate metode de pregătire, va fi posibil să se înregistreze în rîndurile echipelor de volei studentești o importantă creștere valorică, iar noi vom putea ca, la viitoarea analiză, de la finele campionatului, să consemnăm progresele așteptate.

- În turul actualului campionat, Dinamo București a utilizat următorul lot: Dăcu, Niculescu, Popa, Nunweiler III, Stoenescu, Pirvu, Ivan, Ștefan, Ghergheli, O. Popescu, Dinu, Pircălab, Frățilă, Ene II, Haidu, Nunweiler VI, Groza, D. Ene, Varga, Marica.
- În clasamentul general (locul 2) 13 7 2 4 22-15 16
Clasamentul pentru jocurile de acasă 8 6 1 1 16-5 13
Clasamentul pentru jocurile din deplasare 5 1 1 3 6-10 3
- Graficul celor 13 etape: et. I (locul 3), et. a II-a (2), et. a III-a (4), et. a IV-a (1), et. a V-a (3), et. a VI-a (5), et. a VII-a (3), et. a VIII-a (4), et. a IX-a (3), et. a X-a (6), et. a XI-a (3), et. a XII-a (1), et. a XIII-a (2).
- Cele 22 de goluri au fost realizate de Frățilă (cu Univ. Craiova min. 1 și 30, cu Dinamo Pitești min. 80 și 82, cu Rapid min. 26 și 73, cu C.S.M.S. min. 17), Haidu (Univ. Cluj min. 74 și 81, Politehnica Timișoara min. 5, Progresul min. 17), Pircălab (Univ. Craiova min. 73, C.S.M.S. min. 38), Ene II (Dinamo Pitești min. 88 din 11 m, Farul min. 11), O. Popescu (Progresul min. 7, Jiul min. 66), Ghergheli (Univ. Cluj min. 23), Nunweiler VI (Univ. Cluj min. 31), Marica (Polit. Timișoara min. 65), Mihăilescu (Univ. Craiova min. 16 — autogol), Petescu — Steaua — min. 18 — autogol.

susținut cu Progresul și punctul victorios în partida cu Jiul.

Insuficient conturat s-a dovedit a fi, însă, jocul înaintașilor. Pircălab și Haidu au acționat rareori cu incisivitatea dorită, Ene II și Frățilă n-au „rezolvat” suficient de rapid diferitele situații, întîrziînd fie pasa decisivă, fie finalizarea. Abia spre sfîrșit, cînd de altfel întreg ansamblul deprinsese mai bine dinamica nouă a sistemului, acțiunile primei linii au început să cîștige în claritate, sincronizîndu-se cu intențiile celorlalte compartimente, aflate și ele în progres. Și nu întîmplător comportarea echipei a înregistrat, spre final, o oarecare schimbare în bine, trecînd de la jocul static, lipsit de luciditate și

tori, ca și la dese absențe de la antrenamente a unui număr mare de titulari (Dăcu, Niculescu, Popa, Nunweiler III, Nunweiler VI, Ghergheli, Dinu, Frățilă, D. Ene) chemați la diferite loturi pe perioade mai mari sau mai mici. (Sperăm însă, ca pe viitor să eliminăm și acest neajuns. Cum? Printr-o colaborare mai apropiată, în ambele sensuri, cu antrenorii selecționatelor noastre, printr-o sincronizare a planurilor de pregătire). Firește, toate acestea ne-au împiedicat să desfășurăm, în cele mai bune condițiuni, procesul de omogenizare a unui „11” de bază, cu atît mai mult cu cît din punct de vedere al ideii de joc ne aflăm pe un fîgăș nou.”